

Před rokem...

Toto jsou úryvky z loňského deníku. Začínají přesně před rokem, čtyři roky poté, co Mark umřel, a jasně ukazují, jak jsem se do těch současných zmatků dostala.

DENÍK 2012

Čtvrtek, 19. dubna 2012

79,2 kg, 4 skleničky alkoholu (prima), 2822 kcal (ale je lepší sníst něco pořádného v klubu než kusy starého sýra a rybí prsty doma), možnost, že ještě někdy budu sexovat nebo po tom zatoužím: 0.

„Potřebuje si zašukat,“ pronesla Talitha rázně, zatímco usrkávala vodku s martini a zlověstně se v klubu Shoreditch House poohlížela po vhodných kandidátech.

Byl to jeden z našich jakžtakž pravidelných večerů, kdy jsem se nechávala na naléhání Talithy, Toma a Jude „vytáhnout do společnosti“, něco jako když vezmete babičku k moři.

„Moje řeč,“ souhlasil Tom. „Už jsem vám říkal, že jsem na Pokojena-poslednichvili.com sehnal apartmá v hotelu Chedi v Čiang Mai jen za dvě stě babek za noc? Na Expedii sice bylo k dispozici základní apartmá za 179, ale nemělo terasu.“

Tom byl ve zralém věku stále posedlejší dovolenými v butikových hotelích a životní styl – svůj i náš – se pokoušel co nejlépe sladit s blogem Gwyneth Paltrowové.

„Sklapni, Tome,“ zamumlala Jude a zvedla oči od svého iPhoneu, na němž se věnovala seznamce Singldoktori. „Tohle je vážné. Musíme něco udělat. Vždyť se z ní stala znovuzrozená panna.“

„Vy tomu nerozumíte,“ namítla jsem. „To je naprosto vyloučené. Nikoho jiného nechci. A stejně, i kdybych chtěla, což nechci, jsem v posteli nepoužitelná, naprosto asexuální a už nikdy, prostě nikdy se nemůžu nikomu líbit.“

Zadívala jsem se na svoje břicho, které mi vystupovalo pod černým topem. Byla to pravda. Stala se ze mě znovuzrozená panna. S moderním světem je potíž v tom, že sex a sexualita vás v jednom kuse bombardují ze všech stran – billboard s rukou na zadku, dvojice muchlající se na pláži v reklamě na sandály, skutečné dvojice propletené v parku, kondomy u pokladny v drogerii – celý báječný, kouzelný svět sexu, do něhož už nepatříte a nikdy patřit nebudete.

„Nehodlám to lámat přes koleno, k odovění a k postupné proměně ve starší dámu to prostě patří,“ prohlásila jsem melodramaticky v naději, že mě všichni budou okamžitě přesvědčovat, že jsem hotová Penelope Cruzová nebo Scarlett Johanssonová.

„Ale, drahoušku, nebuď tak podělaně směšná,“ opáčila Talitha a přivolávala číšníka kvůli dalšímu koktejlu. „Asi skutečně potřebuješ trochu shodit, skočit si na botox a udělat něco s těmi vlasy, ale...“

„Botox?“ ohradila jsem se pobouřeně.

„Ach bože,“ vyprskla Jude z ničeho nic. „Tohle není žádný doktor. Byl na seznamce Milujutanec. Je to ta samá fotka!“

„Třeba je to doktor a zároveň milovník tance a chce si to jen pojistit na všech frontách?“ snažila jsem se ji povzbudit.

„Sklapni, Jude,“ řekl Tom. „Seš naprosto zabředlá v bahně plném mlhavých kybernetických bytostí, z nichž většina ani neexistuje a které se libovolně vzájemně rajcují a zase odkopávají.“

„Botox tě může zabít,“ pronesla jsem zlověstně. „Co třeba botulismus? Přenáší se hovězím.“

„No a co? Lepší umřít po aplikaci botoxu než na samotu, protože budeš vrásčitá jak indiánská babička.“

„Proboha svatého, sklapni, Talitho,“ okřikl ji Tom.

Najednou se mi znovu zastesklo po Shazzer a zatoužila jsem, aby tu byla i se svým: „Přestanete už kurva jeden druhému říkat, aby kurva zavřel hubu!“

„Ano, zavři zobák, Talitho,“ přidala se Jude. „Každý nechce vypadat jako nepodařená vosková figurína.“

„Drahoušku,“ opáčila Talitha a položila si ruku na čelo, „já nejsem NEPOVEDENÁ VOSKOVÁ FIGURÍNA. Ponecháme-li stranou truchlení, Bridget ztratila nebo, chcete-li, zašantročila povědomí o své sexualitě. A naší povinností je pomoci jí ho vzkřísit.“

A s pohozením svými bujnými, zářivými lokny se uvelebila na židli, zatímco my tři jsme na ni tiše zírali a ucucávali koktejly brčkem jako pětiletí prckové.

„Jestli nechceš vypadat na svůj věk,“ zahřímala Talitha znovu, „ze všeho nejdůležitější je změnit ‚směrové tabule‘. Musíš tělu vnutit myšlenku, že ve středním věku je třeba přestat ukládat tukové zásoby, že vrásky jsou naprosto zbytečné a krásný účes z lesklých, zářivých vlasů...“

„Odkoupených za pár šupů od zchudlých indických panen,“ skočil jí Tom do řeči.

„... bez ohledu na to, jaký je jejich původ a způsob připojení, jsou to právě, co člověk potřebuje, aby obrátil chod času.“

„Talitho,“ užasla Jude, „vážně jsem tě zrovna slyšela vyslovit slova ‚střední‘ a ‚věk‘?“

„Stejně nemůžu,“ hlesla jsem.

„Poslyš. Tohle mě velice rmoutí,“ spustila Talitha. „Ženy našeho věku...“

„Tvého věku,“ zamumlala Jude.

„... si za to, že samy sebe označují za nepoužitelné a stále dokola melou o tom, že čtyři roky nebyly na rande, můžou samy. ‚Mizející žena‘ Germaine Greerové musí být brutálně zavražděna a zakopána. Žena musí kvůli sobě i kvůli svým vrstevnicím kolem sebe šířit záhadnou sebedůvěru a osobní kouzlo, změnit svou obchodní značku...“

„Jako Gwyneth Paltrowová,“ vyhrkl radostně Tom.

„Gwyneth Paltrowová není v ‚našem věku‘ a je vdaná,“ opravila ho Jude.

„Ne, no tak, nemůžu s nikým spát,“ ozřejmila jsem jim. „Nebylo by to fér vůči dětem. Pořád je kolem nich tolik práce a muži jsou nároční.“

Talitha si mě smutně přeměřila, moje tradiční černé kalhoty s pružným pasem a dlouhý top zahalující trosky mojí bývalé postavy. Svým způsobem ví, o čem mluví, protože za sebou má tři manželství a od doby, co ji znám, za sebou vleče nějakého toho naprosto otupělého muže.

„Žena má své potřeby,“ zabručela Talitha teatrálně. „K čemu je ubohým potomkům sexuálně frustrovaná matka, trpící nízkým sebevědomím? Jestli tě brzy někdo nepřefikne, doslova se uzavřeš. A co je důležitější, uvadneš. A zahořkneš.“

„Jenže,“ řekla jsem.

„Co?“

„Nebylo by to fér vůči Markovi.“

Na okamžik zavládlo ticho. Jako by všichni účastníci prima večírku dostali ledovou sprchu.

O něco později mě nametený Tom doprovodil na záchod; opíral se o zeď, protože sotva stál na nohou, zatímco jsem mávala rukama kolem designové vodovodní baterie a pokoušela se pustit vodu.

„Bridget,“ vyžbřepal, když jsem začala pod umyvadlem šmátrat po pedálech.

„Co?“ zvedla jsem k němu hlavu.

Tom znovu přešl do profesionálního režimu.

„Mark by chtěl, aby sis někoho našla. Nechtěl by, abys přestala...“

„Já nepřestala,“ namítla jsem a s jistými obtížemi jsem se napřímila.

„Potřebuješ práci,“ pokračoval. „Potřebuješ mít život. A potřebuješ být s někým, kdo by tě miloval.“

„Já přece život mám,“ odsekla jsem rozmrzele. „A chlapa nepotřebuju, mám děti.“

„No, když už nic jiného, tak potřebuješ někoho, kdo by ti ukázal, jak se pouští voda.“ Natáhl se k čtyřhrannému sloupku s baterií, pootočil soklem a vytryskla voda. „Omrkni Goop,“ nadhodil a najednou z něj zase byl vtipný, prostořeký Tom. „Uvidíš, co si Gwyneth myslí o sexu a francouzské výchově!“

23.15 Právě jsem Chloe popřála dobrou noc.

„Promiň, že jdu trochu pozdě,“ zahuhňala jsem rozpačitě a snažila jsem se zakrýt mírnou opici.

„O pět minut?“ opáčila a vlídně nakrčila nos. „Jsem ráda, že ses trochu pobavila.“

23.45 V posteli. Výmluvně na sobě mám místo obvyklého pyžama s pejsky, které ladí s pyžámky dětí, jedinou matně sexy noční košilku, do které se ještě pořád vejdu. Najednou mě zaplavuje vlna naděje. Možná že Talitha má pravdu! Jestli uvadnu a zahořknu, co z toho děti budou mít? Stanou se z nich sebestřední, zhýčkaní frackové a ze mě bude negativní stará rašple, co se vrhá po sklence sherry a ječí: „PROČ NEMŮŽETE UDĚLAT TAKY NĚCO PRO MĚĚĚĚĚ?“

23.50 Možná že jen procházím dlouhým tmavým tunelem, na jehož konci mě bude čekat světlo. Třeba by mě mohl někdo milovat? Není důvod, proč bych si sem nemohla přivést chlapa. Mohla bych na dveře od ložnice zevnitř připevnit háček, aby nás děti nenačapaly při „tom“, a tak vytvořit dospělý, smyslný svět... grrr! Mabel vykřikla.

23.52 Vrazila jsem do dětského pokoje, zrovna když se na spodní palandě posadila rozčepýřená postavička a rychle, jako vždycky, když se v noci nečekaně vzbudí, se předklonila, takže vypadala jako plochý balík. Mabel se znovu zpříma posadila, podívala se na svoje pokakané pyžámko, otevřela pusu a vyblinkala se.

23.53 Odnesla jsem ji do vany a sundala jí pyžámko. Měla jsem co dělat, aby se mi nezvedl žaludek.

23.54 Osprchovala jsem ji a osušila, posadila ji na podlahu, odešla jsem pro čisté pyžamo a taky, abych vysvlékla špinavé a pokusila se vypátrat čisté povlečení.

Půlnoc. Výkřik z pokojíčku. S hromadou pokakaného povlečení v náručí jsem se odklonila směr dětský pokoj, přičemž jsem zaslechla konkurenční křik z koupelny. Zvažovala jsem, že si dám skleničku. Okamžitě jsem si připomněla, že jsem zodpovědná matka, a ne žádná barová poběhlice.

0.01 Rozčileně jsem kmitala mezi pokojíčkem a koupelnou jako tóny ve fuze. Pláč v koupelně nabral na intenzitě. Vlítla jsem dovnitř v domnění, že Mabel polyká jednorázové holítko, jed či něco podobného,

ale místo toho jsem ji našla, jak s provinilým a současně vyděšeným výrazem kaká na podlahu.

Zalila mě k ní neuvěřitelná láska, a tak jsem ji zvedla do náruče. Průjem a zvrátky už nebyly jen na prostěradle, koupelnové předložce, Mabel atd., ale i na matně sexy noční košilce.

0.07 S Mabel a hromadou průjmem potřísněných věcí v náručí jsem vešla do pokojíčku a našla Billyho venku z postele; celý hořel, měl rozčuchané vlasy a vzhlížel ke mně, jako bych byla dobrotivý Bůh a znala odpovědi na všechny otázky. Po celou dobu, co se dával jako ve *Vymítači ďábla*, na mě upřeně zíral až na to, že hlava mu zůstávala v nehybné, mírně vysunuté poloze, a neotáčela se o tři sta šedesát stupňů.

0.08 Billy se právě pokakal. Při pohledu na jeho zaražený výraz mě zaplavila mohutná vlna lásky. Nakonec jsme všichni tři skončili v hromadném hippie objetí plném průjmu/zvratků, pokakaného povlečení, koupelnové předložky, pyžamek a matně sexy košilky.

0.10 Kéž by tu byl Mark. Z ničeho nic jsem si vybavila ten právnický župan, který večer nosíval a z něhož mu vykukovala chlupatá hrud', humorné poznámky na adresu zmatků s dětmi, jak si nás všechny bral na povel a pokoušel se nás zorganizovat, jako by šlo o nějakou přeshraniční situaci, než si uvědomil, jak je to celé absurdní, a nakonec jsme se tomu oba chechtali.

O všechny ty prchavé okamžiky přichází, napadlo mě. Uniká mu, jak jeho děti dospívají. Dokonce i tohle by byla legrace, a ne totální zmatek a hrůza. Jeden z nás by zůstal s dětmi a druhý by zaběhl pro čisté povlečení a převlékl by jim postele, pak bychom si všichni společně vlezli nahoru na palandu a řehtali se tomu... copak by z nich někdo jiný mohl mít takovou radost a mohl je milovat tak jako on, i když pokakají celý dům...?

0.15 „Mamí!“ Billy se s výkřikem probral. Situace byla nepochybně svízelná: všichni jsem byli umazaní od hovínek a zvratků, vyděšení a zvedal se nám žaludek. Ideální by bylo obě děti oddělit od oblečení/tělesných tekutin, strčit je do vany a najít čistě povlečení. Ale co kdyby průjem/blinkání pokračovalo? Co pak? Voda by byla kontaminovaná a možná by hrozila i nákaza cholerou jako v otevřené stoce v uprchlickém táboře.

0.16 Dospěla jsem k provizornímu řešení: v koupelně jsem rozprostřela na podlahu karimatku a dokola ji obložila polštáři, ručníky atd.

0.20 Rozhodla jsem se, že skočím dolů do pračky (tj. do lednice pro víno).

0.24 Zavřela jsem dveře a seběhla dolů.

0.27 Poté co jsem si pročistila hlavu douškem vína, uvědomila jsem si, že praní ložního prádla atd. je teď úplně nepodstatné. Je zcela jistě nezbytně nutné udržet děti do rána při životě a ideálně se při tom vyhnout nervovému zhroucení.

0.45 Došlo mi, že přestože víno mi posílilo myšlení, na žaludek mělo opačný účinek.

0.50 Vyzvracela jsem se.

2.00 Billy a Mabel, do jisté míry očištění, konečně usnuli na ručnicích i pod nimi v koupelně na podlaze. Rozhodla jsem se, že v matně sexy košilce ušpiněné od hovínek a zvratků ulehnu k nim.

2.05 Zažívám opojný pocit vítězství jako generál, který v poslední chvíli odvrátí pomocí mírového řešení masakr, krveprolití atd.: v uších mi dokonce začíná znít titulní melodie z *Gladiátora*, vidím se jako Russell Crowe, částečně zakrytá titulkem: „Hrdinka povstane.“

Zároveň se ale nedokážu vyhnout pocitu, že pokoušet se o jakékoliv erotické hrátky za těchto podmínek by asi nebyl zrovna nejlepší nápad.

NOVÝ ZAČÁTEK – MÉ NOVÉ JÁ

Pátek, 20. dubna 2012

78,4 kg, čas vyhrazený k meditaci: 20 min., čas strávený meditací: 0 min.

14.00 Fajn. Dospěla jsem k rozhodnutí, že se úplně změním. Uchýlím se zpátky ke studiu Zenu/New Age/příruček a józe atd., zaměřím se na nitro, a ne na zevnějšek, budu pravidelně meditovat a zhubnu. V koupelně mám připravenou svíčku a podložku na jógu, budu v tichosti meditovat a očišťovat svou mysl; než odvezu děti k doktorovi, nesmím zapomenout vyhradit si čas na a) přípravu svačinek a b) nalezení náhradních klíčků od auta.

Rovněž se hodlám zaměřit na následující věci:

CO UDEĽÁM:

- ▶ Zhubnu 14 kg.
- ▶ Přihlásím se na Twitter, Facebook, Instagram a WhatsApp, abych si nepřipadala stará a úplně mimo, protože všichni ostatní kromě mě už na nich mají svůj účet.
- ▶ Přestanu mít hrůzu ze zapínání televize, a místo toho najdu a přečtu si uživatelskou příručku pro televizor, set-top box a příslušné dálkové ovladače, aby se televize stala zdrojem zábavy a potěšení, a ne pocuchaných nervů.
- ▶ Budu pravidelně vyhazovat nepotřebné věci, zbavovat dům veškerých zbytečností, zvláště přístěnek pod schody, aby v něm bylo místo pro všechno a všechno v něm mělo své místo po vzoru japonské meditační místnosti zendo/domu Marthy Stewartové.
- ▶ Vzhledem k výše uvedenému poprosím mámu, aby mi přestala posílat nepoužité kabelky, „stoly“, porcelánové polévkové mísy Wedgwood, a při-

pomenu jí, že doba přidělového systému je dávno pryč a že dnes se nám (tedy aspoň na západní polokouli) nedostává spíš prostoru než hmotných statků.

- Začnu psát moderní adaptaci *Hedy Gabblarové*, abych znovu mohla žít profesionálním životem.
- Ten zmíněný scénář začnu skutečně psát, místo abych polovinu dne strávila tím, že pořád něco hledám a nakonec bloumám z pokoje do pokoje a užívám se kvůli nezodpovězeným e-mailům, článkům, účtům, návštěvám dětí u kamarádů, večírkům s motokárami, voskovým páskům na holení nohou, návštěvám u lékaře, rodičovským schůzkám, rozpisu hlídání, divnému zvuku vycházejícímu z lednice, přístěnku pod schody, tomu, proč nefunguje telka, než se nakonec zase posadím s vědomím, že jsem zapomněla, co vlastně hledám.
- Přestanu pořád nosit jednu a tu samou věc, ale místo toho projdu šatník a dám dohromady módní outfity inspirované „lookem“ celebrit na letištích.
- Uklidím přístěnek pod schody.
- Zjistím, proč lednice vydává ten zvuk.
- Budu chodit na e-mail jen hodinu denně, místo abych se celý den bezradně motala v kybernetickém kruhu e-mailů, novinových zpráv, online kalendářů, Googlu a nákupních a dovolenkových webových stránek a při tom esemeskovala, a stejně na žádný e-mail neodpověděla.
- Až se přihlásím na Twitter, Facebook, WhatsApp a podobně, nepřidám se do toho kybernetického kruhu.
- Budu vyřizovat e-maily obratem, aby byly efektivním prostředkem komunikace, a ne pouhou hrůzu nahánějící schránkou nepřečtené doručené pošty plné výčitek svědomí a neodpálených bomb ve formě požíračů času.
- Budu o děti pečovat líp než chůva Chloe.